

4. Analytická část

4.1 Nově hlášené případy dočasné pracovní neschopnosti

4.1.1 Počet případů dočasné pracovní neschopnosti

Četnost výskytu dočasné pracovní neschopnosti (DPN) odráží ukazatel o počtu nově hlášených případů pracovní neschopnosti. Tento absolutní ukazatel je rovněž vhodný pro posouzení trendů vývoje pracovní neschopnosti v čase.

Počet nově hlášených případů pracovní neschopnosti – ukazatel zahrnuje nově hlášené případy pracovní neschopnosti vzniklé ve sledovaném období (1. pololetí) na základě hlášení o vzniku pracovní neschopnosti nemocensky pojištěných osob.

V 1. pol. 2024 bylo v Česku nahlášeno **celkem 1 276 tis. případů pracovní neschopnosti**. To je o 3,9 % (51,7 tis.) případů méně než před rokem, ale o 301,3 případů více než v 1. pol. 2019. Na nárůstu počtu případů pracovní neschopnosti v posledních 5 letech mělo vliv kromě pandemie covid-19 i **zrušení karenční doby od 1. července 2019**, kdy zaměstnanec dostává náhradu mzdy již od prvního dne, a nikoliv až od čtvrtého, jako tomu bylo od roku 2009 až do té doby.

Tab. 1.1: Nově hlášené případy dočasné pracovní neschopnosti podle příčiny a pohlaví, 1. pol. 2014 až 1. pol. 2024 (v tis.)

Období	Celkem	podle pohlaví		Pro nemoc	podle pohlaví		Pro pracovní úrazy	podle pohlaví		Pro ostatní úrazy	podle pohlaví	
		muži	ženy		muži	ženy		muži	ženy		muži	ženy
1. pol. 2014	664,1	313,5	350,6	579,3	256,8	322,4	22,2	15,6	6,6	62,6	41,1	21,6
1. pol. 2015	873,9	412,5	461,4	783,8	353,4	430,4	23,5	16,1	7,3	66,6	42,9	23,7
1. pol. 2016	876,5	414,3	462,1	777,1	349,5	427,5	24,9	17,1	7,8	74,5	47,7	26,8
1. pol. 2017	944,7	444,1	500,6	841,6	378,5	463,1	24,7	16,9	7,8	78,4	48,7	29,7
1. pol. 2018	1 040,2	484,2	556,1	937,8	419,5	518,3	24,1	16,2	7,9	78,4	48,5	29,9
1. pol. 2019	975,0	453,9	521,0	872,7	389,8	483,0	23,2	15,6	7,6	79,0	48,6	30,5
1. pol. 2020	1 070,1	510,3	559,8	976,9	451,4	525,5	20,5	14,2	6,3	72,7	44,7	28,0
1. pol. 2021	1 399,4	700,9	698,6	1 300,2	638,9	661,3	23,3	16,2	7,1	75,9	45,8	30,1
1. pol. 2022*	2 053,9	946,0	1 107,9	1 942,4	876,6	1 065,8	23,3	15,6	7,7	88,2	53,8	34,4
1. pol. 2023	1 327,9	589,3	738,5	1 220,8	524,1	696,8	22,4	14,7	7,7	84,6	50,6	34,1
1. pol. 2024	1 276,2	566,8	709,5	1 168,7	502,1	666,6	22,7	14,8	7,9	84,7	49,9	34,9

* 1. pol. 2022 (celkem a pro nemoc) není srovnatelné s ostatními 1. pololetími.

Zdroj: ČSÚ

Nejčastější příčina vydání neschopenky je nemoc (1 169 tis. případů v 1. pol. 2024). Meziročně došlo k poklesu o 52 tis. případů. Dále bylo v 1. pol. 2024 vystaveno 22,7 tis. neschopenek pro **pracovní úraz**, což je o 0,3 tis. případů více než v 1. pol. 2023. Počet **mimopracovních úrazů**, kvůli nimž byla vydána neschopenka, činil v 1. pol. 2024 necelých 85 tis. případů.

První pololetí 2021, kdy do pracovní neschopnosti nepatrně častěji nastupovali muži, představovalo výjimku. Zbylé roky v uplynulé dekádě **v počtu neschopenek převládaly ženy**. Muži v 1. pol. 2024 nahlásili celkem 566,8 tis. případů, zatímco ženy 709,5 tis. případů (o 142,7 tis. případů více). Procentuálně ženy zaujímaly 56 % všech neschopenek. U dočasné pracovní neschopnosti **pro nemoc** je rozdíl ještě větší. Ženy vykázaly 666,6 tis. případů, což je o 164,5 tis. více než muži.

Z celkového počtu nově hlášených případů PN (pracovní neschopnosti) pro **pracovní úrazy** připadalo 65 % v 1. pol. 2024 na muže. Tato skutečnost je dána i odlišnou odvětvovou strukturou zaměstnanosti žen a mužů. Odvětví, kde převládají muži a vyskytují se zvýšená rizika pracovního úrazu, jsou např. Těžba a dobývání,

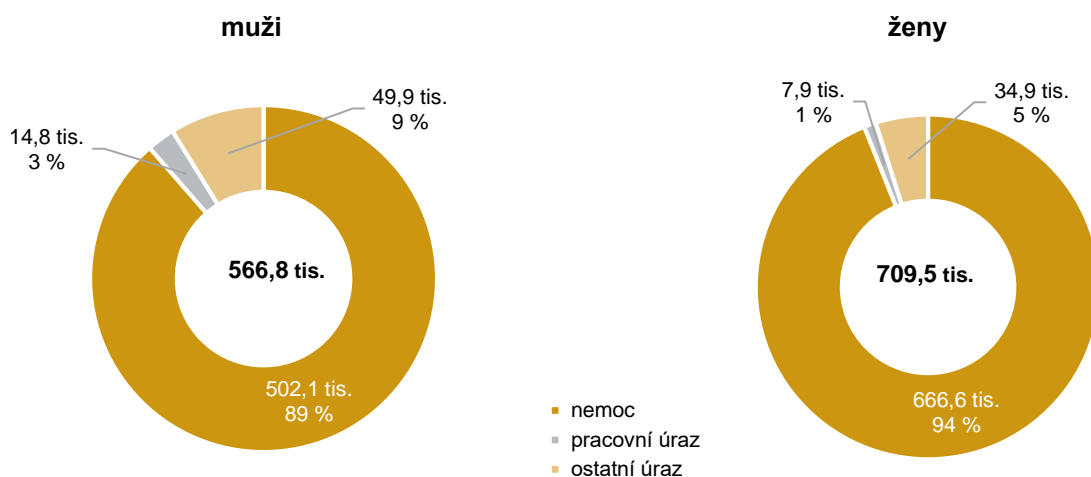
Zpracovatelský průmysl, Stavebnictví, Doprava a skladování či Zemědělství, lesnictví, rybnářství. Naopak odvětvové sekce, kde převažují v zaměstnání ženy a rizika pracovních úrazů bývají méně častá, jsou Peněžnictví a pojišťovnictví, Veřejná správa, Vzdělávání nebo Zdravotní a sociální péče.

Až do 1. pol. 2020 se podíl u pracovních neschopností **z důvodu nemoci podle pohlaví** zásadně neměnil. Neschopenky mužů činily maximálně 46 %. V 1. pol. 2021 se podíl zvýšil na 49 % a o rok později opět poklesl na 45 %. V následujících letech (1. pol. 2023 a 1. pol. 2024) nahlásili muži 43 % pracovních neschopností pro nemoc.

U pracovních neschopností zapříčiněných úrazem podíl žen v čase roste. Toto je zřejmé zejména u jiných než pracovních úrazů, kdy v 1. pol. 2014 ženy nahlásily necelých 22 tis. případů, kdežto za 1. pol. 2024 to bylo necelých 35 tis. úrazů. Absolutní nárůst je však patrný i u mužů, počet nově hlášených případů pracovní neschopnosti z důvodu **nepracovních (ostatních) úrazů** v 1. pol. 2014 činil 41 tis. a za 1. pol. 2024 necelých 50 tis. případů.

Z hlediska **příčin** se 93 % nově hlášených případů dočasné pracovní neschopnosti **žen** týkalo nemoci, 5 % ostatních úrazů a 1 % pracovních úrazů. **Muži** byli v pracovní neschopnosti z důvodu nemoci v 89 % ze všech případů, 9 % případů bylo z důvodů ostatních úrazů a 3 % pak z důvodu pracovních úrazů.

Graf 1.1: Nově hlášené případy dočasné pracovní neschopnosti podle příčiny a pohlaví, 1. pol. 2024

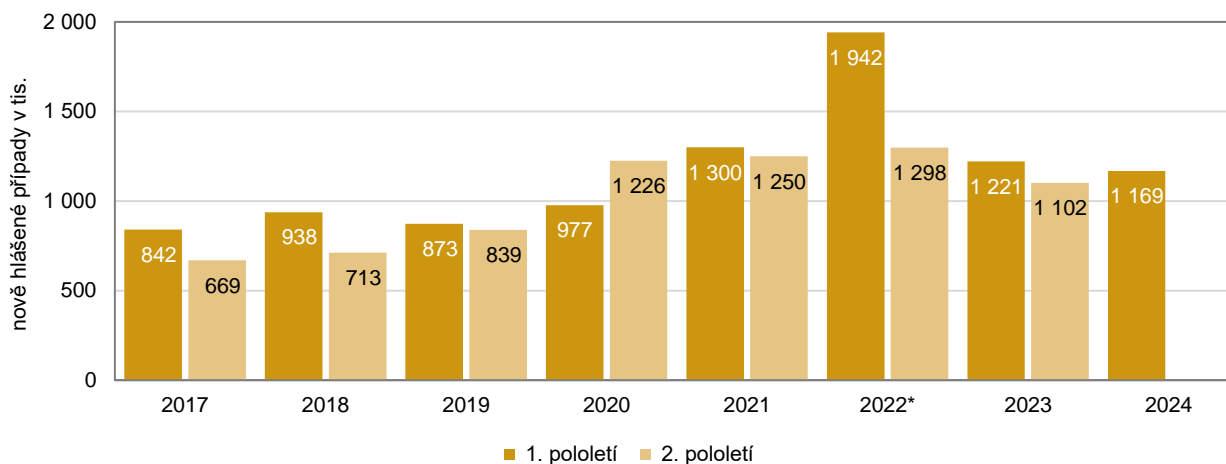
Zdroj: ČSÚ

Dopad legislativních změn na výskyt pracovní neschopnosti je zřejmý zejména u vývoje počtu případů pracovní neschopnosti **pro nemoc**. Počty případů pracovní neschopnosti pro úrazy jsou těmito změnami ovlivněny méně. Legislativní úpravy ve vyplácení dávek nemocenského se nejvíce projevují v četnosti případů méně závažných a krátkodobých pracovních neschopností, např. u nemocí dýchacích cest (běžná nachlazení, záněty horních cest dýchacích).

Do roku 2018 platil trend, že **v prvním půlroce** je hlášeno značně více případů pracovní neschopnosti než v pololetí druhém. Možným vysvětlením mohou být jarní chřipkové epidemie. Jak již bylo zmíněno výše, jedním z faktorů, které zapříčinily meziroční nárůst počtu nových případů pracovní neschopnosti **způsobených nemocí** oproti 2. pol. 2018, je patrně **zrušení karenční doby od 1. července 2019**, kdy je náhrada mzdy od zaměstnavatele zaměstnanci vyplácena již od prvního dne, a nikoliv až od čtvrtého. Rozdíl mezi prvním a druhým pololetím v roce 2019 již tedy nebyl tak markantní. V roce 2020 statistiky pracovní neschopnosti ovládla **koronavirová pandemie**, kdy v druhém pololetí Česko zasáhla podzimní vlna onemocnění. Zatímco mezi prvními pololetími roku 2019 a 2020 došlo k nárůstu o 104 tis. (o 12 %) případů pracovní neschopnosti pro nemoc, mezi druhými pololetími se počet navýšil o 387 tis. (o 46 %). Přestože se v 1. pol. 2021 začalo s očkováním proti onemocnění covid-19, počet neschopenek i z důvodu karantén byl i nadále mimořádný. Za 1. pol. 2021 bylo nahlášeno celkem 1 300 tis. případů dočasné pracovní neschopnosti pro nemoc, tedy o polovinu více než v době před pandemií.

Během 1. pol. 2020 se počet nově hlášených případů pracovní neschopnosti pro nemoc blížil milionu. Dva roky nato už se (pravděpodobně vlivem vysoce infekční a na očkování nereagující varianty covidu-19 omikron, ale rovněž z výše zmíněných metodologických důvodů) blížil dvěma milionům. Za prvních 6 měsíců roku 2022 bylo nahlášeno více případů než za celý rok 2019. V 1. pol. 2023 klesl počet případů o 37 %, což bylo mimo jiné způsobeno duplicitním vydáváním neschopenek v roce 2022. Počet neschopenek se snížil i v 1. pol. 2024 a to o 4 %, nicméně počet případů byl stále vyšší než v letech předcovidových.

Graf 1.2: Nově hlášené případy dočasné pracovní neschopnosti pro nemoc, 2017–1. pol. 2024

* 1. pol. 2022 není srovnatelné s ostatními 1. pololetími.

Zdroj: ČSÚ

4.1.2 Délka trvání dočasné pracovní neschopnosti

Pro posouzení vývoje pracovní neschopnosti je důležité nejen zjištění, jak často zaměstnanci do pracovní neschopnosti nastupují, ale i to, jak dlouho v pracovní neschopnosti zůstávají.

Počet kalendářních dnů pracovní neschopnosti – ukazatel udává celkový počet kalendářních dnů, po které byli v daném období (1. pololetí) nemocensky pojištěni práce neschopni. Počet kalendářních dnů strávených v pracovní neschopnosti je zjišťován na základě hlášení o vzniku a ukončení pracovní neschopnosti. Údaj zahrnuje dny pracovní neschopnosti vč. dnů u těch případů, které vznikly před sledovaným obdobím a v počtu nově hlášených případů dočasné pracovní neschopnosti za toto období zařazeny nejsou. Maximální doba zápočtu je délka sledovaného období (180 resp. 181 dnů za 1. pololetí) bez ohledu na délku trvání pracovní neschopnosti daného případu. Do počtu kalendářních dnů pracovní neschopnosti patří i pracovní neschopnost vzniklá po zániku pojištění v tzv. ochranné lhůtě sedmi kalendářních dnů.

Průměrná délka trvání pracovní neschopnosti ve dnech – ukazatel vyjadřuje, kolik kalendářních dnů pracovní neschopnosti v průměru připadá na jeden nově hlášený případ pracovní neschopnosti. Nově hlášený případ musí být vzniklý ve sledovaném období, kdežto do dnů pracovní neschopnosti (maximálně v délce sledovaného období, tedy 180 resp. 181 dnů za 1. pololetí) se započítávají i dny z případů PN, které mohly vzniknout již v předchozím období, ale byly ukončeny či nadále trvají v průběhu sledovaného období.

Způsob výpočtu:

$$\text{Průměrná délka trvání pracovní neschopnosti ve dnech} = \frac{\text{počet kalendářních dnů dočasné pracovní neschopnosti}}{\text{počet nově hlášených případů dočasné pracovní neschopnosti}}$$

Během 1. pol. 2024 strávili pojištěnci 41 466 tis. dnů v dočasné pracovní neschopnosti, což je meziročně o 949 tis. dní méně. Ženy byly na neschopence 22 678 tis. dnů, zatímco muži 18 789 tis. dnů. Většina dnů pracovní neschopnosti (86 %) byla způsobena nemocí, což je v absolutním počtu 35 524 tisíc.

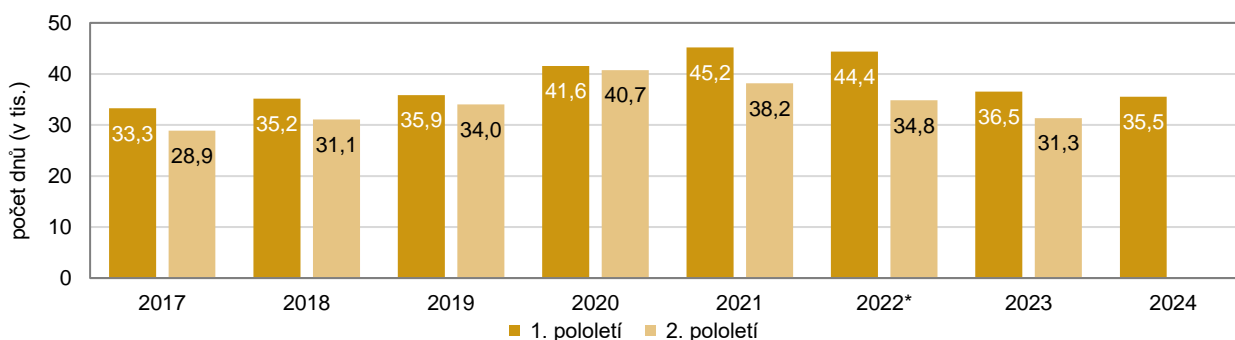
Tab. 1.2: Kalendářní dny dočasné pracovní neschopnosti podle příčiny a pohlaví, 1. pol. 2014 až 1. pol. 2024 (v tis.)

Období	Celkem	podle pohlaví		Pro nemoc	podle pohlaví		Pro pracovní úrazy	podle pohlaví		Pro ostatní úrazy	podle pohlaví	
		muži	ženy		muži	ženy		muži	ženy		muži	ženy
1. pol. 2014	30 512	13 910	16 603	26 003	10 966	15 037	1 192	840	352	3 318	2 104	1 214
1. pol. 2015	35 052	15 885	19 167	30 184	12 792	17 392	1 304	895	409	3 563	2 198	1 365
1. pol. 2016	36 787	16 662	20 125	31 662	13 413	18 249	1 320	900	421	3 805	2 349	1 455
1. pol. 2017	38 709	17 570	21 138	33 259	14 211	19 048	1 343	914	428	4 107	2 445	1 662
1. pol. 2018	40 624	18 437	22 187	35 167	15 078	20 089	1 312	882	430	4 144	2 477	1 667
1. pol. 2019	41 578	18 828	22 750	35 860	15 325	20 536	1 325	888	437	4 392	2 615	1 777
1. pol. 2020	47 402	21 697	25 705	41 551	18 098	23 453	1 285	876	409	4 565	2 723	1 843
1. pol. 2021	50 856	23 906	26 950	45 205	20 513	24 692	1 337	919	418	4 314	2 474	1 841
1. pol. 2022*	50 387	22 845	27 542	44 376	19 246	25 130	1 301	876	424	4 711	2 723	1 988
1. pol. 2023	42 415	19 215	23 200	36 520	15 736	20 784	1 255	825	430	4 640	2 654	1 986
1. pol. 2024	41 466	18 789	22 678	35 524	15 319	20 204	1 299	847	452	4 643	2 622	2 022

* 1. pol. 2022 (celkem a pro nemoc) není srovnatelné s ostatními 1. pololetími

Zdroj: ČSÚ

Počet prostonaných dnů v jednotlivých pololetích dokresluje tvrzení o značně vyšším počtu nahlášených případů pro nemoc během první poloviny roku. Největší rozdíl mezi 1. a 2. pololetím byl do roku 2021 zaznamenán v roce 2017 a činil 4,4 mil. dnů. Postupně se však snižoval. Ve 2. pololetí roku 2019 se počet dnů v pracovní neschopnosti zvýšil z důvodu zrušení karenční doby. V roce 2020 se počet dnů v pracovní neschopnosti pro nemoc v 1. a 2. pololetí lišil pouze o 800 tis. Graf 2.5 dále znázorňuje skokový nárůst počtu kalendářních dnů pracovní neschopnosti pro nemoc mezi rokem 2019 a 2020, který pokračoval i v 1. pol. 2021. Při srovnání 1. pol. 2021 s 1. pololetími v letech 2018 a 2019 přibylo 10 mil. dnů strávených v dočasné pracovní neschopnosti. V roce 2021 byl rozdíl v počtu dnů pracovní neschopnosti pro nemoc mezi první a druhou polovinou roku více než 7 mil. dnů. O rok později to bylo dokonce 9,6 mil. dnů. V 1. pol. 2023 došlo meziročně ke snížení o 7,9 mil. dní. Následující rok hodnoty klesly o 949 tis. případů, čímž se počet kalendářních dnů v 1. pol. 2024 přiblížil hodnotám v 1. pol. 2019.

Graf 1.3: Kalendářní dny dočasné pracovní neschopnosti pro nemoc, 2017–1. pol. 2024 (v tis.)

* 1. pol. 2022 není srovnatelné s ostatními 1. pololetími.

Zdroj: ČSÚ

Zatímco během covidu se průměrná délka trvání případu pracovní neschopnosti snížila (z důvodu velkého množství krátkodobých pracovních neschopností pro nemoc, tedy vč. karantén), v 1. pol. 2023 a následně v 1. pol. 2024 došlo ke zvýšení. Nicméně dá se předpokládat, že za 1. pol. 2022 se jedná o podhodnocený údaj z důvodu duplicitních karanténních neschopenek, které stahovaly průměr směrem dolů. Před pandemií v 1. pol. 2019 činila průměrná doba neschopenky 42,6 dne, což je o 10 dní více než v 1. pol. 2024.

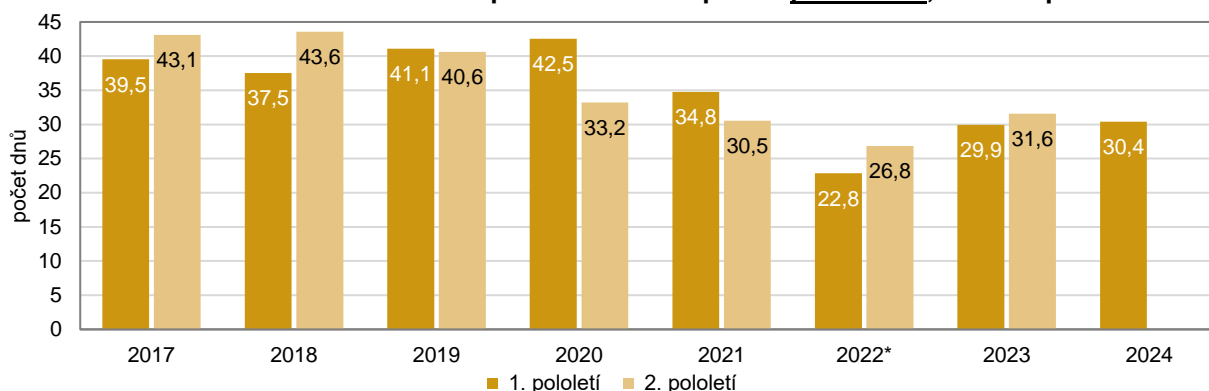
Průměrná délka trvání jednoho případu pracovní neschopnosti, ať už pro nemoc či úraz, byla v 1. pol. 2024 32,5 dne. **Pracovní neschopnost pro nemoc** v 1. pol. 2024 trvala průměrně 30 dnů, pro **pracovní úraz 57 dnů a mimopracovní úraz** trval 55 dnů.

Tab. 1.3: Průměrná délka trvání dočasné pracovní neschopnosti podle pohlaví, 1. pol. 2014 až 1. pol. 2024

Období	1. pol. 2014	1. pol. 2015	1. pol. 2016	1. pol. 2017	1. pol. 2018	1. pol. 2019	1. pol. 2020	1. pol. 2021	1. pol. 2022*	1. pol. 2023	1. pol. 2024
Celkem	45,9	40,1	42,0	41,0	39,1	42,6	44,3	36,3	24,5	31,9	32,5
muži	44,4	38,5	40,2	39,6	38,1	41,5	42,5	34,1	24,1	32,6	33,2
ženy	47,4	41,5	43,5	42,2	39,9	43,7	45,9	38,6	24,9	31,4	32,0

* 1. pol. 2022 není srovnatelné s ostatními 1. pololetími.

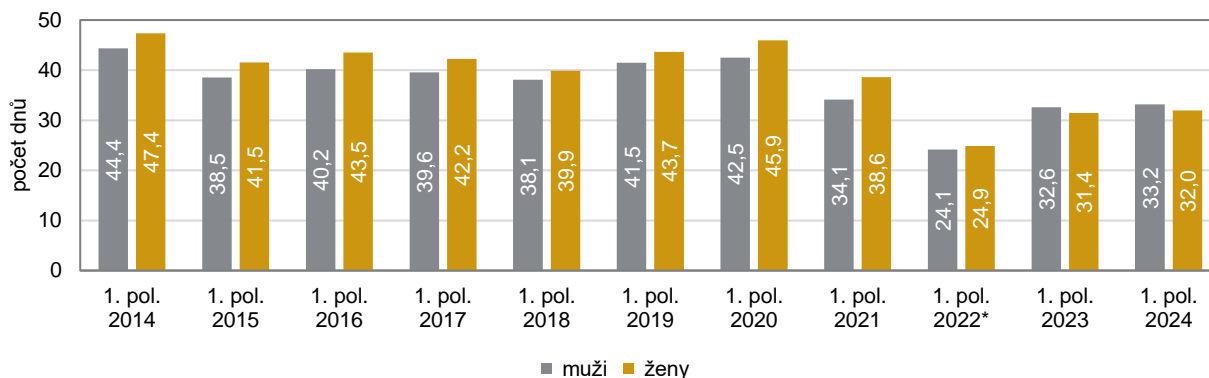
Zdroj: ČSÚ

Graf 1.4: Průměrná délka trvání dočasné pracovní neschopnosti pro nemoc, 2017–1. pol. 2024

* 1. pol. 2022 není srovnatelné s ostatními 1. pololetími.

Zdroj: ČSÚ

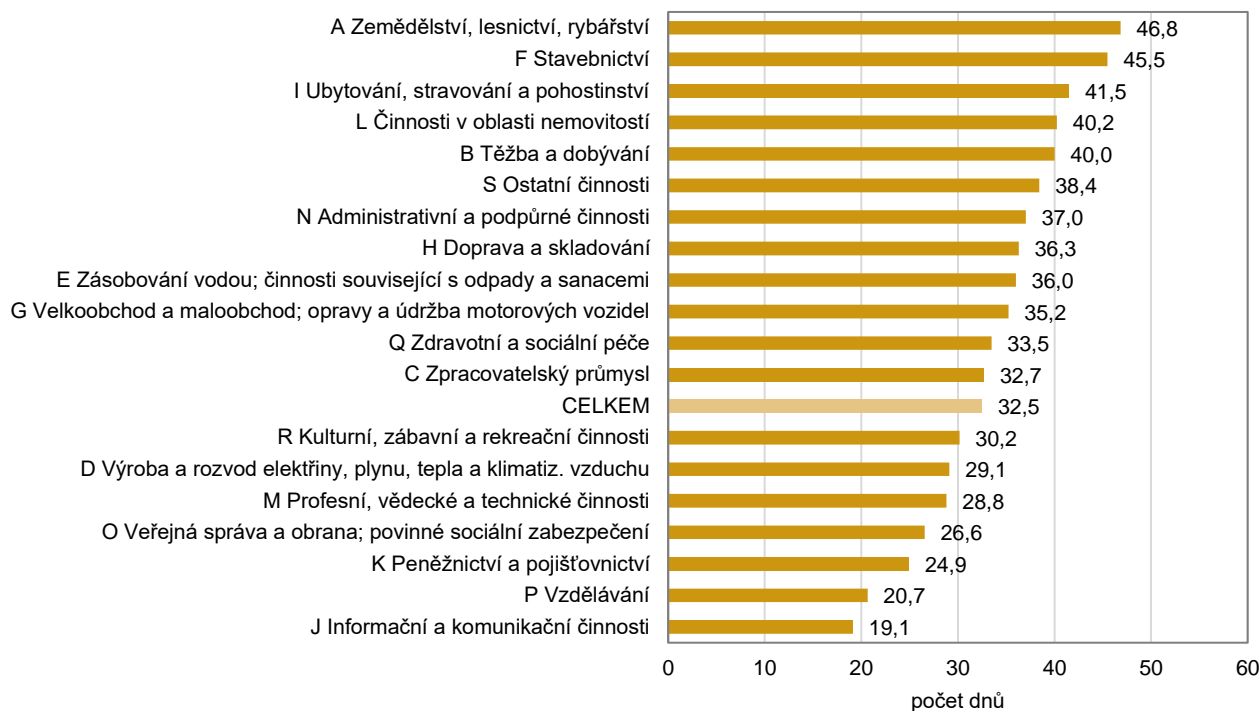
Průměrný počet dnů pracovní neschopnosti u žen v 1. pol. 2024 představoval 32,0 dnů a u mužů 33,2 dnů. Muži byli na neschopence v průměru na 1 případ o 1,2 dne déle než ženy.

Graf 1.5: Průměrná délka trvání dočasné pracovní neschopnosti podle pohlaví, 1. pol. 2014 až 1. pol. 2024

* 1. pol. 2022 není srovnatelné s ostatními 1. pololetími.

Zdroj: ČSÚ

Jak již bylo zmíněno výše, dočasná pracovní neschopnost v 1. pol. 2024 trvala v průměru 33 dnů. **Odvětvím** s nejvyšší průměrnou délkou trvání případu bylo Zemědělství, lesnictví, rybářství (46,8 dnů), následovalo Stavebnictví (45,5 dní) a Ubytování, stravování a pohostinství (41,5 dne). Přesně 40 dnů trvala pracovní neschopnost v sekci Těžba a dobývání. Nejkratší průměrná doba připadala na pracovní neschopnost v odvětví Informační a komunikační činnosti a to 19 dní. Následovalo odvětví Vzdělávání s 21 dny a Peněžnictví a pojišťovnictví s 25 dny. Nejvyšší pokles průměrné doby trvání pracovní neschopnosti (o 2,9 dne) byl v 1. pol. 2024 zaznamenán u Ubytování, stravování a pohostinství, které patřilo v 1. pol. 2023 spolu se Zemědělstvím a Stavebnictvím mezi tři odvětví s nejdelší průměrnou dobou PN. Naproti tomu u Zemědělství a Stavebnictví ke zkrácení průměrné doby PN nedošlo, u Stavebnictví se dokonce o 1,1 dne prodloužila. Podrobněji viz graf 1.6 a tab. 1.4.

Graf 1.6: Průměrná délka trvání dočasné pracovní neschopnosti podle odvětví (sekce CZ-NACE), 1. pol. 2024

Zdroj: ČSÚ

Tab. 1.4: Průměrná délka trvání dočasné pracovní neschopnosti podle odvětví (sekce CZ-NACE), 1. pol. 2014 a 1. pol. 2019 až 1. pol. 2024

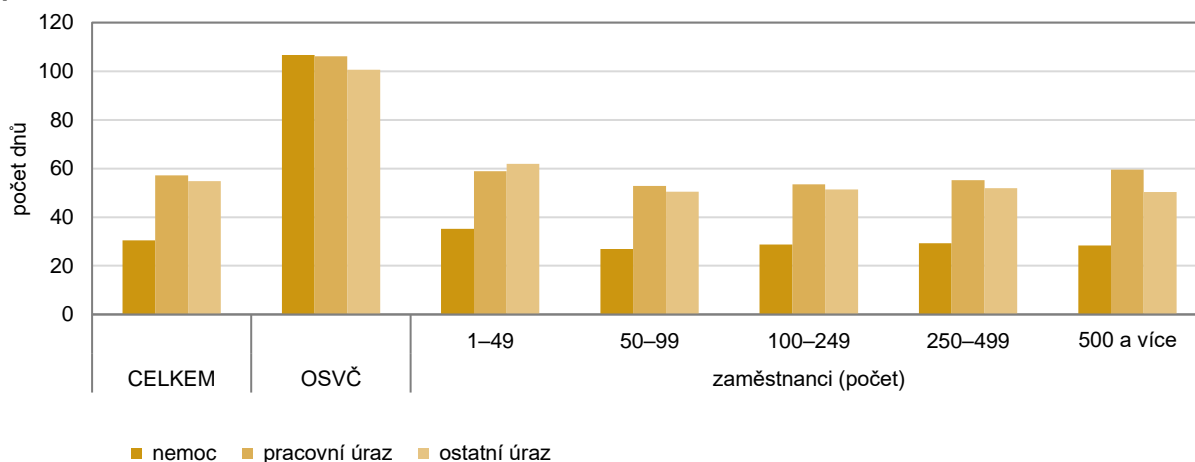
Sekce CZ-NACE	1. pol. 2014	1. pol. 2019	1. pol. 2020	1. pol. 2021	1. pol. 2022*	1. pol. 2023	1. pol. 2024
Celkem	45,9	42,6	44,3	36,3	24,5	31,9	32,5
A – Zemědělství, lesnictví a rybářství	62,0	58,3	58,1	43,5	34,6	46,8	46,8
B – Těžba a dobývání	49,7	50,3	42,0	39,3	28,7	40,5	40,0
C – Zpracovatelský průmysl	44,3	42,0	43,6	34,0	24,4	31,9	32,7
D – Výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatizovaného vzduchu	40,7	37,8	39,4	32,1	22,7	29,3	29,1
E – Zásobování vodou; činnosti souvis. s odpady a sanacemi	48,7	46,0	47,8	36,7	27,4	35,5	36,0
F – Stavebnictví	64,6	55,0	54,1	41,4	32,5	44,4	45,5
G – Velkoobchod a maloobchod; údržba motor. vozidel	50,9	45,0	46,4	39,8	26,2	35,0	35,2
H – Doprava a skladování	52,5	45,9	47,4	38,1	28,2	36,7	36,3
I – Ubytování, stravování a pohostinství	59,2	54,6	59,1	59,6	33,9	44,4	41,5
J – Informační a komunikační činnosti	27,8	26,4	27,3	27,0	16,9	18,8	19,1
K – Peněžnictví a pojišťovnictví	34,3	33,1	34,8	35,2	21,4	23,5	24,9
L – Činnosti v oblasti nemovitostí	56,2	52,0	50,8	42,4	28,9	39,1	40,2
M – Profesní, vědecké a technické činnosti	41,0	40,1	40,8	34,8	21,9	28,2	28,8
N – Administrativní a podpůrné činnosti	42,3	43,7	47,0	38,5	31,2	37,1	37,0
O – Veřejná správa a obrana; povinné sociální zabezpečení	37,9	35,6	36,7	30,4	19,6	25,1	26,6
P – Vzdělávání	35,0	30,4	33,3	28,3	15,6	19,9	20,7
Q – Zdravotní a sociální péče	50,9	45,9	43,8	40,3	25,6	33,0	33,5
R – Kulturní, zábavní a rekreační činnosti	44,9	40,4	44,2	40,0	22,1	30,2	30,2
S – Ostatní činnosti	50,5	46,1	47,9	42,2	27,0	38,5	38,4

* 1. pol. 2022 není srovnatelné s ostatními 1. pololetími

Zdroj: ČSÚ

Osoby samostatně výdělečně činné (OSVČ) nastupují do pracovní neschopnosti méně často než zaměstnanci. Pokud jsou však ze zdravotních důvodů z výkonu práce indisponováni, průměrná délka jejich pracovní neschopnosti značně převyšuje ostatní sledované kategorie velikosti podniku (podle počtu zaměstnanců; viz graf 1.7).

Graf 1.7: Průměrná délka trvání dočasné pracovní neschopnosti podle velikosti podniku a příčiny, 1. pol. 2024

Zdroj: ČSÚ

Dočasná pracovní neschopnost OSVČ v 1. pol. 2024 trvala průměrně 106 dní. Delší doba trvání pracovní neschopnosti u OSVČ může souviset se skutečností, že tato skupina pojištěnců v době prvních 14 dnů pracovní neschopnosti není finančně zabezpečena jako zaměstnanci náhradou mzdy, je jim vypláceno až nemocenské od 15. dne. Vzhledem k tomuto faktu pak krátkodobé případy lehčích forem nemocí neřeší pracovní neschopností, tu si nechávají vystavit až při onemocnění vážnější chorobou, která si pak vyžádá dlouhodobější pracovní neschopnost.

Nejdelší průměrná doba trvání pracovní neschopnosti byla zaznamenána u malých podniků majících do 49 zaměstnanců (38 dnů), nejkratší pak u podniků s 50-99 zaměstnanci (29 dní).

4.1.3 Průměrný denní stav dočasně práce neschopných

Výše uvedené statistiky doplňuje ještě další ukazatel – **průměrný denní stav dočasně práce neschopných**, který říká, kolik osob průměrně denně chybělo na pracovišti v důsledku dočasné pracovní neschopnosti pro nemoc a úraz.

Průměrný denní stav dočasně práce neschopných – ukazatel vyjadřuje počet nemocensky pojištěných, kteří byli ve sledovaném období (1. pololetí) denně nepřítomni v práci z důvodů pracovní neschopnosti.

Způsob výpočtu:

$$\text{Průměrný denní stav dočasně práce neschopných} = \frac{\text{počet kalendářních dnů dočasné pracovní neschopnosti}}{\text{počet kalendářních dnů ve sledovaném období}}$$

V 1. pol. 2024 kvůli dočasné pracovní neschopnosti způsobené nemocí či úrazem denně chybělo na pracovištích 227 836 nemocensky pojištěných osob, z toho převažovaly ženy (124 602). Meziročně došlo k poklesu o 6,5 tisíce osob. Nejvíce se na poklesu podílely neschopenky pro nemoc. Hodnota průměrného denního stavu práce dočasně neschopných se tak dostala zpět na úroveň let 2018 a 2019. Vývoj hodnot tohoto ukazatele v posledních deseti letech je zřejmý z tabulky 1.5.

Pro nemoc bylo v 1. pol. 2024 průměrně denně v neschopnosti 195 185 pojištěnců, v důsledku pracovního úrazu 7 138 osob a následkem ostatních úrazů 25 513 nemocensky pojištěných.

Tab. 1.5: Průměrný denní stav dočasně práce neschopných podle příčiny a pohlaví, 1. pol. 2014 až 1. pol. 2024 (v tis.)

Období	Celkem	podle pohlaví		Pro nemoc	podle pohlaví		Pro pracovní úrazy	podle pohlaví		Pro ostatní úrazy	podle pohlaví	
		muži	ženy		muži	ženy		muži	ženy		muži	ženy
1. pol. 2014	168,6	76,8	91,7	143,7	60,6	83,1	6,6	4,6	1,9	18,3	11,6	6,7
1. pol. 2015	193,7	87,8	105,9	166,8	70,7	96,1	7,2	4,9	2,3	19,7	12,2	7,5
1. pol. 2016	202,1	91,5	110,6	174,0	73,7	100,3	7,3	4,9	2,3	20,9	12,9	8,0
1. pol. 2017	213,9	97,1	116,8	183,8	78,5	105,2	7,4	5,1	2,4	22,7	13,5	9,2
1. pol. 2018	224,4	101,9	122,6	194,3	83,3	111,0	7,3	4,9	2,4	22,9	13,7	9,2
1. pol. 2019	229,7	104,0	125,7	198,1	84,7	113,5	7,3	4,9	2,4	24,3	14,4	9,8
1. pol. 2020	260,5	119,2	141,2	228,3	99,4	128,9	7,1	4,8	2,2	25,1	15,0	10,1
1. pol. 2021	281,0	132,1	148,9	249,8	113,3	136,4	7,4	5,1	2,3	23,8	13,7	10,2
1. pol. 2022*	278,4	126,2	152,2	245,2	106,3	138,8	7,2	4,8	2,3	26,0	15,0	11,0
1. pol. 2023	234,3	106,2	128,2	201,8	86,9	114,8	6,9	4,6	2,4	25,6	14,7	11,0
1. pol. 2024	227,8	103,2	124,6	195,2	84,2	111,0	7,1	4,7	2,5	25,5	14,4	11,1

* 1. pol. 2022 (celkem a pro nemoc) není srovnatelné s ostatními 1. pololetími.

Zdroj: ČSÚ

4.2 Ukončené případy dočasné pracovní neschopnosti

Zatímco doposud se analýza týkala nově hlášených případů dočasné pracovní neschopnosti (kapitola 4.2), které ČSÚ zpracovává z evidence ČSSZ, jiný pohled nabízí data o **ukončených případech pracovní neschopnosti** přímo publikovaná ČSSZ. Rozdíly v počtech nově hlášených a ukončených případů dočasné pracovní neschopnosti jsou dány odlišnou metodikou sběru dat. Trendy vývoje těchto ukazatelů jsou však jednotné.

Na rozdíl od statistik nově hlášených případů, ČSSZ publikuje údaje z hlediska **případů ukončených ve sledovaném roce**. Případy vzniklé na konci roku přesahující do roku dalšího jsou evidovány až ve zpracování dat roku následujícího. Pro dokreslení pohledu na statistiku nemocnosti byla vybraná data z tohoto zdroje využita v této kapitole. Data o ukončených případech jsou k dispozici v třídění z pohledu pojišťovny, nikoliv zaměstnavatele, jak tomu bylo u nově hlášených případů. ČSSZ třídí data např. podle věku dočasně práce neschopných, krajů místní příslušnosti lékaře či skupin diagnóz.

Ukončené případy pracovní neschopnosti – zahrnují veškerá onemocnění a úrazy, které zapříčinily alespoň jednodenní pracovní neschopnost u nemocensky pojištěných osob ukončenou v daném roce, resp. stav k určitému datu. Nezahrnují tedy onemocnění a úrazy, u nichž pracovní neschopnost přesahovala do dalšího roku/období, ani ty případy, kdy nebylo vystaveno „Rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti“. Při zpracování pololetních dat se jedná o stav k 30. 6.

V 1. pol. 2024 bylo zaznamenáno 1 272,5 tisíc ukončených případů pracovní neschopnosti, z toho 707,7 tisíc ukončených případů u žen.

Ženy strávily v pracovní neschopnosti v průměru 31,9 dnů a muži 32,0 dnů na 1 případ. Bez ohledu na pohlaví to bylo 32,4 dnů, což je o 9,4 dne méně než v roce 2019. U žen klesla průměrná délka trvání případu o 11 dnů a u mužů o 7,5 dne. Doba, po kterou průměrná pracovní neschopnost trvala, rostla **s věkem** (viz tab. 2.1), a to od 14,9 dne ve věkové skupině osob mladších 20 let až po 51 dnů ve věkové skupině 60 let a více. To je způsobeno zejména vyšším zastoupením krátkodobých případů pracovní neschopnosti pro nemoci dýchací soustavy v mladším věku, a naopak nárůstem dlouhodobých případů pracovní neschopnosti pro nádorová onemocnění a nemoci oběhové soustavy se zvyšujícím se věkem.

Pracovní neschopnost plyne z různých příčin a statistiky ČSSZ nabízí **přehled ukončených případů podle diagnóz**. Celkem 567,2 tis. případů pracovní neschopnosti (45 % ze všech ukončených případů PN) bylo spojeno s diagnózou **nemoci dýchací soustavy**. Z této skupiny nemocí jsou neschopenky vystavovány především kvůli akutním infekcím dýchacích cest (490,5 tis. případů) či chřipkám (64 tis. případů). Na druhou stranu, onemocnění dýchací soustavy tvořila pouze 17 % z celkového počtu všech prostonaných dnů. Průměrná délka trvání jednoho případu pracovní neschopnosti pro nemoc dýchací soustavy byla 12,3 dnů, což je jedna z nejkratších v rámci všech uvedených diagnóz.

Druhým nejčastějším důvodem pracovní neschopnosti byly nemoci pohybové soustavy (16 % všech ukončených případů pracovních neschopností). V 1. pol. 2024 bylo zaznamenáno 199,4 tis. ukončených případů. Tyto nemoci se vyznačují poměrně dlouhou délkou trvání, v průměru trvají přibližně 2 kalendářní měsíce (63 dnů) na 1 případ. Počet prostonaných dnů pro nemoc pohybové soustavy tvoří dlouhodobě nejvyšší podíl ze všech skupin diagnóz a to 30 % v 1. pol. 2024. Z nemocí pohybové soustavy je pracovní neschopnost nejčastěji způsobena nemocemi páteře (126,5 tis. ukončených případů).

Tab. 2.1: Ukončené případy dočasné pracovní neschopnosti podle věku a pohlaví, 1. pol. 2023, 2024

Věková skupina	Počet ukončených případů DPN (tis.)			Počet kalendářních dnů DPN (tis.)			Průměrná délka trvání případu DPN ve dnech		
	celkem	podle pohlaví		celkem	podle pohlaví		celkem	podle pohlaví	
		muži	ženy		muži	ženy		muži	ženy
1. pol. 2024									
ČR celkem	1 272,5	564,8	707,7	41 174,3	18 596,0	22 578,3	32,4	32,9	31,9
do 20 let	13,9	7,8	6,1	206,1	106,1	100,0	14,9	13,6	16,5
20–29 let	226,3	113,9	112,4	4 380,0	1 967,0	2 413,0	19,4	17,3	21,5
30–39 let	272,4	133,6	138,8	6 807,3	3 058,7	3 748,6	25,0	22,9	27,0
40–49 let	328,4	133,2	195,2	10 462,9	4 456,7	6 006,1	31,9	33,5	30,8
50–59 let	321,1	123,4	197,7	13 665,9	5 900,1	7 765,8	42,6	47,8	39,3
60 a více let	110,6	53,0	57,6	5 652,2	3 107,4	2 544,8	51,1	58,7	44,2
1. pol. 2023									
ČR celkem	1 364,3	605,8	758,5	43 249,2	19 542,7	23 706,5	31,7	32,3	31,3
do 20 let	14,9	8,2	6,7	219,7	110,0	109,7	14,8	13,5	16,3
20–29 let	253,3	128,0	125,4	4 914,7	2 186,2	2 728,5	19,4	17,1	21,8
30–39 let	299,0	146,7	152,3	7 259,4	3 289,5	3 970,0	24,3	22,4	26,1
40–49 let	358,2	143,7	214,5	11 347,6	4 855,5	6 492,2	31,7	33,8	30,3
50–59 let	332,6	126,9	205,7	14 110,4	6 036,2	8 074,2	42,4	47,6	39,3
60 a více let	106,4	52,4	54,0	5 397,4	3 065,3	2 332,1	50,7	58,5	43,2

Zdroj: ČSSZ

Další poměrně častou příčinou pracovní neschopnosti představovaly **úrazy a otravy**. Na všech ukončených případech pracovní neschopnosti se podílely z 8 % (101,9 tis. ukončených případů). Přibližně 60 % případů bylo zaznamenáno u mužů. Průměrná délka trvání pracovní neschopnosti byla v těchto případech 54 dnů.

Kategorie **ostatní nemoci** (kam spadají i karantény) v 1. pol. 2024 zaujímala necelých 13 % všech pracovních neschopností. V 1. pol. 2022 tvořily ostatní nemoci polovinu všech ukončených případů pracovní neschopnosti, zatímco v 1. pololetích v letech 2015 až 2019 se zastoupení ostatních nemocí jako příčiny pracovní neschopnosti pohybovalo mezi 7 a 9 %.

Ačkoliv je tuberkulóza v 1. pol. 2024 příčinou jen 54 ukončených případů pracovní neschopnosti, eviduje se u ní nejdelší **průměrná délka** trvání pracovní neschopnosti a to 191 dnů. Z častějších onemocnění se však v průměru nejdelší neschopnost týkala **zhoubných novotvarů** (165 dnů). U mužů byla průměrná délka 161 dní a u žen 169 dní. Dále následovaly diagnózy z kapitoly těhotenství, mateřství a šestinedělí (90 dnů) a duševní nemoci (79 dnů).

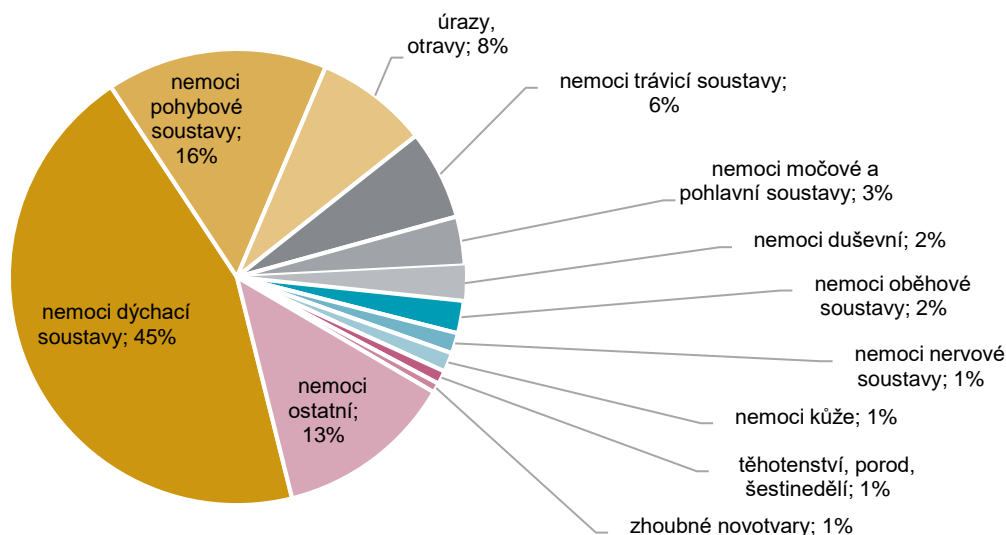
Tab. 2.2: Ukončené případy dočasné pracovní neschopnosti podle skupin diagnóz a pohlaví, 1. pol. 2024

Skupiny diagnóz (kapitoly podle MKN-10)	Počet ukončených případů DPN (tis.)			Průměrná délka trvání případu DPN ve dnech		
	celkem	podle pohlaví		celkem	podle pohlaví	
		muži	ženy		muži	ženy
Celkem	1 272,5	564,8	707,7	32,4	32,9	31,9
Tuberkulóza	0,1	0,0	0,0	190,7	219,8	141,3
Zhoubné novotvary	8,7	3,8	4,9	165,4	160,8	169,0
Nemoci duševní	31,6	10,8	20,8	79,1	78,6	79,4
Nemoci nervové soustavy	18,5	7,1	11,4	68,0	76,3	62,8
Nemoci oběhové soustavy	29,3	15,8	13,5	66,7	76,8	54,7
– hypertenze	8,1	4,1	4,0	41,1	44,6	37,5
– ischemická choroba srdeční	3,3	2,5	0,8	106,2	110,8	90,7
– cévní nemoci mozku	1,8	1,1	0,7	144,8	151,6	133,5
– jiné nemoci oběhové soustavy	16,1	8,0	8,0	62,6	71,9	53,3
Nemoci dýchací soustavy	567,2	243,4	323,8	12,3	12,3	12,3
– akutní infekce dýchacích cest	490,5	207,7	282,7	11,7	11,5	11,7
– chřipka, pneumonie	64,0	29,6	34,4	13,4	13,5	13,4
– chronické nemoci dolních dýchacích cest	5,9	2,6	3,3	38,4	41,2	36,2
– jiné nemoci dýchacích cest	6,9	3,5	3,4	24,3	27,2	21,2
Nemoci trávicí soustavy	80,9	41,0	39,9	24,7	27,0	22,4
Nemoci kůže	17,4	9,6	7,9	29,1	30,4	27,6
Nemoci pohybové soustavy	199,4	99,1	100,3	62,7	60,2	65,1
– nemoci páteře	126,5	62,8	63,7	56,8	54,4	59,1
– jiné nemoci pohybové soustavy	72,9	36,3	36,6	72,9	70,3	75,6
Nemoci močové a pohlavní soustavy	44,1	9,8	34,3	29,7	33,1	28,7
Těhotenství, porod, šestinedělí	12,1	0,0	12,1	90,4	0,0	90,4
Úrazy, otravy	101,9	61,0	40,9	54,0	52,8	55,9
Nemoci ostatní	161,4	63,4	97,9	25,6	23,2	27,2

Zdroj: ČSSZ

Jak už bylo zmíněno výše, z hlediska **pohlaví** je výskyt případů pracovní neschopnosti čtenější u žen. V 1. pol. 2024 u nich bylo zaznamenáno 707,7 tis. ukončených případů pracovní neschopnosti (56 % ze všech ukončených případů PN, u mužů to bylo 564,8 tis. neschopenek. Největší rozdíl v pracovní neschopnosti podle pohlaví se dlouhodobě objevuje u nemocí močové a pohlavní soustavy, kdy je počet ukončených případů u mužů oproti ženám 3,5 krát nižší. Duševní onemocnění vedoucí k pracovní neschopnosti byly v 1. pol. 2024 téměř dvakrát častější u žen. Muži naopak o něco častěji a v průměru déle stonají s nemocemi oběhové soustavy, trávicí soustavy či s úrazy a otravami.

Graf 2.1: Struktura ukončených případů dočasné pracovní neschopnosti podle skupin diagnóz, 1. pol. 2024

Zdroj: ČSSZ

4.3 Výdaje na dávky nemocenského pojištění

Systém nemocenského pojištění je určen pro výdělečně činné osoby, které při ztrátě příjmu v případech tzv. krátkodobých sociálních událostí zabezpečuje peněžitými dávkami nemocenského pojištění.

Z nemocenského pojištění se poskytuje 6 peněžitých dávek, a to:

- nemocenské,
- peněžitá pomoc v mateřství,
- ošetřovné,
- vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství,
- dávka otcovské poporodní péče (tzv. otcovská),
- dlouhodobé ošetřovné.

Výše dávek nemocenského pojištění **závisí** na dosahovaném **výdělku**, **redukčních hranicích** pro redukcí denního vyměřovacího základu, **redukcí mezi jednotlivými redukčními hranicemi** a na **procentní sazbě** pro jednotlivé dávky.

Všechny dávky nemocenského pojištění vyplácí okresní správa sociálního zabezpečení a hradí se ze státního rozpočtu (z příjmů z pojistného). Dávky nemocenského pojištění se vyplácejí za kalendářní dny.

Nemocenské – je základní peněžitou dávkou systému nemocenského pojištění. Na nemocenské má nárok pojištěnec, který je uznán ošetřujícím lékařem dočasně práce neschopným, a to od 15. kalendářního dne trvání jeho dočasné pracovní neschopnosti do konce dočasné pracovní neschopnosti, maximálně však 380 kalendářních dnů počítaných od vzniku dočasné pracovní neschopnosti.

Výdaje na dávky nemocenského pojištění za 1. pol. 2024 činily 24,8 mld. Kč, což je o 663 mil. Kč více než před rokem. Objemově nejvýznamnější dávkou je nemocenské, u kterého došlo meziročně k nárůstu o 903 mil. Kč na 17,9 mld. Kč v 1. pol. 2024. Celkem 5 mld. Kč bylo vyplaceno jako peněžitá pomoc v mateřství (meziročně o 146 mil. Kč méně). Následuje ošetřovné s 1,46 mld. Kč v 1. pol. 2024. U této dávky došlo také k poklesu, konkrétně o 107 mil. Kč méně. Nejméně je vydáváno za otcovskou poporodní péči (286 mil. Kč), dlouhodobé ošetřovné (128 mil. Kč) a vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství (3 mil. Kč).

Tab. 3.1: Výdaje na dávky nemocenského pojištění, 1. pol. 2014 až 1. pol. 2024 (v mld. Kč)

Druh dávky	1. pol. 2014	1. pol. 2015	1. pol. 2016	1. pol. 2017	1. pol. 2018	1. pol. 2019	1. pol. 2020	1. pol. 2021	1. pol. 2022	1. pol. 2023	1. pol. 2024
Celkem	11,10	12,32	13,46	14,63	17,18	19,81	30,00	28,50	25,41	24,18	24,84
nemocenské	7,10	8,02	8,85	9,68	11,60	13,78	17,03	18,39	17,65	17,03	17,93
ošetřovné	0,46	0,63	0,71	0,84	0,99	1,02	7,68	4,47	1,81	1,57	1,46
peněžitá pomoc v mateřství	3,53	3,66	3,90	4,11	4,49	4,83	5,09	5,42	5,55	5,18	5,03
vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství	0,004	0,004	0,005	0,004	0,004	0,005	0,004	0,003	0,004	0,004	0,003
otcovská poporodní péče ¹⁾	–	–	–	–	0,091	0,129	0,128	0,138	0,285	0,287	0,286
dlouhodobé ošetřovné ²⁾	–	–	–	–	0,000	0,051	0,067	0,077	0,105	0,113	0,128

¹⁾ Zavedení dávky otcovské poporodní péče, tzv. „otcovská“ – účinnost od 1. února 2018.

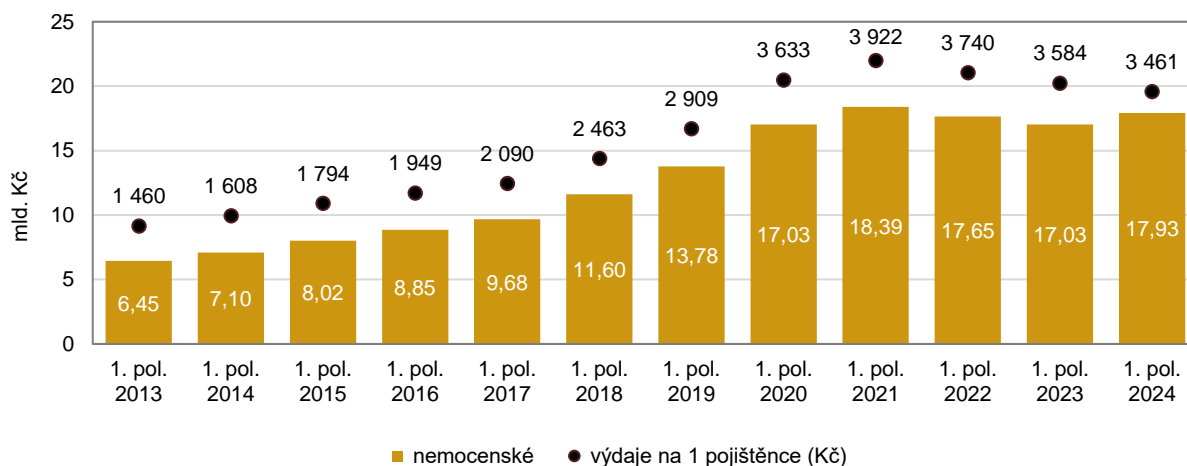
²⁾ Zavedení dávky dlouhodobé ošetřovné – účinnost od 1. června 2018.

– pomlčka značí, že se jev nevyskytoval

Zdroj: ČSSZ

K významnému zvýšení výdajů na dávky nemocenského pojištění došlo v 1. pol. 2018. V roce 2017 **bylo totiž přijato několik významných legislativních opatření** v oblasti nemocenského pojištění, s účinností od roku **2018**, která zásadním způsobem ovlivnila jeho finanční bilanci. Jednalo se o **zvýšení nemocenského od 31. kalendářního dne DPN** nebo karantény z 60 % na 66 % redukovaného denního vyměřovacího základu a od **61. kalendářního dne DPN** nebo karantény z 60 % na 72 % redukovaného denního vyměřovacího základu s účinností od 1. ledna 2018. Kromě toho, ovšem s jen nepatrným vlivem na celkovou výši výdajů nemocenského pojištění, byl rozšířen okruh dávek poskytovaných z nemocenského pojištění o novou dávku otcovské poporodní péče (tzv. „otcovská“) s účinností od 1. února 2018 a dávku dlouhodobého ošetřovného s účinností od 1. června 2018.

Podrobnější informace k výdajům na nemocenské a dalším dávkám, které jsou poskytovány ze systému nemocenského pojištění, naleznete na internetových stránkách MPSV v [Analýze vývoje nemocenského pojištění](#).

Graf 3.1: Výdaje na nemocenské v mld. Kč a v přepočtu na 1 pojištěnce, 1. pol. 2013 až 1. pol. 2024

Zdroj: ČSSZ, ČSÚ

4.4 Pracovní úrazy

V oblasti pracovní úrazovosti ukládá česká i evropská legislativa zaměstnavatelům řadu povinností souvisejících s evidencí, hlášením a objasněním příčin a okolností vzniku každého pracovního úrazu.

Pracovní úraz – pracovním úrazem se rozumí poškození zdraví nebo smrt zaměstnance, došlo-li k nim nezávisle na jeho vůli krátkodobým, náhlým a násilným působením zevních vlivů při plnění pracovních úkolů

nebo v přímé souvislosti s ním (viz § 271k odst. 1 až 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů).

Smrtný pracovní úraz – je takové poškození zdraví, na jehož následky úrazem postižený zaměstnanec nejpozději do 1 roku zemřel.

Závažný pracovní úraz – je takové poškození zdraví, trvá-li hospitalizace úrazem postiženého zaměstnance déle než 5 dnů.

Pracovní úraz s pracovní neschopností delší než 3 dny – ukazatel zahrnuje případy pracovních úrazů, které měly za následek dočasnou pracovní neschopnost delší než tři kalendářní dny. Do těchto tří dnů se nezapočítává den, ve kterém k úrazu došlo.

Ohlášení pracovního úrazu místně příslušnému Oblastnímu inspektorátu práce (OIP) podléhá smrtný pracovní úraz a pracovní úraz s hospitalizací delší než 5 dnů (tzv. závažný pracovní úraz) nebo lze-li vzhledem k povaze zranění takovou dobu hospitalizace předpokládat. Vyhotovit záznam o úrazu (vč. případného hlášení změn) a zaslat jej na místně příslušný OIP je zaměstnavatel povinen i u pracovního úrazu s pracovní neschopností delší než 3 dny. V závislosti na druhu a okolnostech vzniku pracovního úrazu se pracovní úraz ohlašuje a záznam o něm se zasílá ještě na další stanovené orgány a instituce. Evidenci všech úrazů, tedy i takových, kterými nebyla způsobena pracovní neschopnost nebo jimi byla způsobena pracovní neschopnost nepřesahující 3 kalendářní dny, je zaměstnavatel povinen vést v knize úrazů.

Tab. 4.1: Pracovní úrazy podle závažnosti a pohlaví, 1. pol. 2014 až 1. pol. 2024

Období	Počet pracovních úrazů s pracovní neschopností			Počet pracovních úrazů s pracovní neschopností delší než 3 dny			Počet smrtných pracovních úrazů			Počet závažných pracovních úrazů s hospitalizací nad 5 dnů		
	celkem	podle pohlaví		celkem	podle pohlaví		celkem	podle pohlaví		celkem	podle pohlaví	
		muži	ženy		muži	ženy		muži	ženy		muži	ženy
1. pol. 2014	22 223	15 611	6 612	21 754	15 254	6 500	45	44	1	704	567	137
1. pol. 2015	23 461	16 114	7 347	22 860	15 682	7 178	51	48	3	662	548	114
1. pol. 2016	24 870	17 111	7 759	24 158	16 588	7 570	49	47	2	677	550	127
1. pol. 2017	24 732	16 933	7 799	24 046	16 430	7 616	45	43	2	567	476	91
1. pol. 2018	24 062	16 186	7 876	23 525	15 810	7 715	60	57	3	561	463	98
1. pol. 2019	23 218	15 602	7 616	22 828	15 326	7 502	40	37	3	551	448	103
1. pol. 2020	20 483	14 209	6 274	19 857	13 758	6 099	47	45	2	426	357	69
1. pol. 2021	23 326	16 203	7 123	22 469	15 572	6 897	39	35	4	395	320	75
1. pol. 2022	23 278	15 616	7 662	22 358	14 949	7 409	40	39	1	411	326	85
1. pol. 2023	22 414	14 712	7 702	21 575	14 102	7 473	42	41	1	397	319	78
1. pol. 2024	22 741	14 803	7 938	22 100	14 352	7 748	33	32	1	397	323	74

Zdroj: ČSÚ, SÚIP

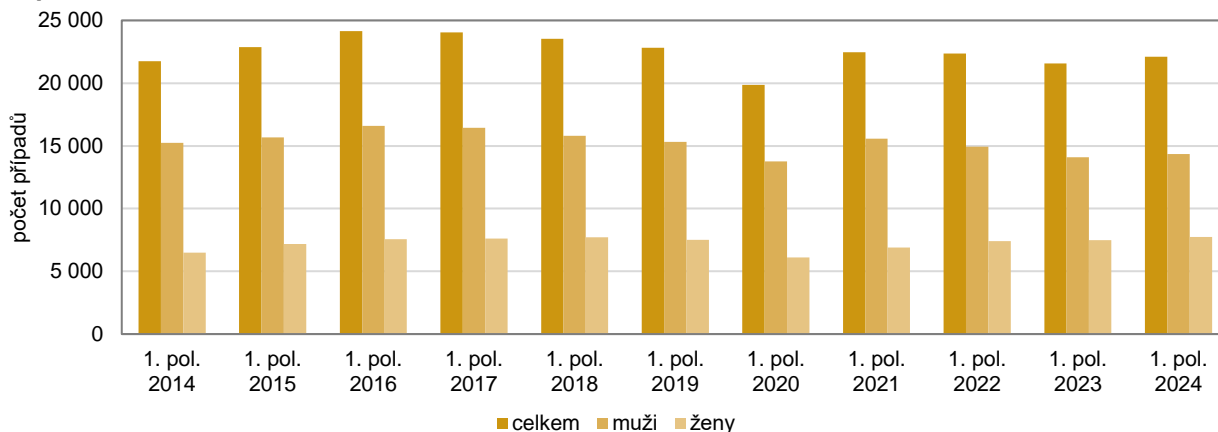
V 1. pol. 2020 se i vlivem uzavření některých podniků a větší míry práce z domova stalo nejméně pracovních úrazů za posledních 10 let. Absolutní počet nově hlášených případů dočasné pracovní neschopnosti (DPN) pro pracovní úraz po propadu v 1. pol. 2020 vzrostl z 20 483 případů na 23 326 případů v 1. pol. 2021 (tj. o 14 %) a vrátil se tak na hodnoty z období před pandemií. V dalších pololetích se mírně snižoval na 22 414 pracovních úrazů v 1. pol. 2023. Následující rok se počet pracovních úrazů zvýšil o 327 případů na 22 741 případů v 1. pol. 2024. Celkem 97 % z celkového počtu pracovních úrazů s pracovní neschopností byly pracovní úrazy s pracovní neschopností delší než 3 kalendářní dny (tedy ty, které podléhají povinnosti vyhotovit záznam o úrazu a zaslat jej OIP).

Dlouhodobě je pracovní úrazovost častější u mužů než u žen. V 1. pol. 2024 připadalo z celkového počtu pracovních úrazů 65 % na muže, což je **dáno především odlišnou strukturou zaměstnanosti žen a mužů.**

V odvětvích rizikovějších na pracovní úrazy jako je např. Těžba a dobývání, Zpracovatelský průmysl, Stavebnictví, Doprava a skladování či Zemědělství, lesnictví, rybářství mezi zaměstnanci převládají muži. Ještě výraznější rozdíl hodnot mezi pohlavími lze vidět u smrtelných pracovních úrazů. V 1. pol. 2024 bylo u mužů zaznamenáno 32 z celkových 33 smrtelných pracovních úrazů. Oproti 1. pol. předchozího roku počet smrtelných pracovních úrazů klesl o 9 případů. U mužů jsou také častější závažné pracovní úrazy s hospitalizací nad 5 dní. Konkrétně bylo v 1. pol. 2024 u mužů zaznamenáno 323 těchto případů z 397 případů celkem.

Graf 4.1: Počet pracovních úrazů s pracovní neschopností delší než 3 dny podle pohlaví, 1. pol. 2014 až 1. pol. 2024

Zdroj: ČSÚ

V absolutním vyjádření **nejvíce pracovních úrazů** s DPN delší než 3 dny se v 1. pol. 2024 událo **ve Zpracovatelském průmyslu** (7 781 případů), následují odvětví Velkoobchod a maloobchod, opravy a údržba motorových vozidel (2 617) a Doprava a skladování (2 100).

Z hlediska **velikosti podniku** se v 1. pol. 2024 nejvíce pracovních úrazů s pracovní neschopností delší než 3 dny událo v podnicích majících 500 a více zaměstnanců (31 % ze všech pracovních úrazů s PN nad 3 dny). Dále následovali zaměstnavatelé s 1–49 zaměstnanci (25 %). Nejméně pracovních úrazů s PN nad 3 dny bylo zaznamenáno u OSVČ (1 %).

4.5 Závěrečné shrnutí

- V 1. pol. tohoto roku bylo nahlášeno celkem **1 276,2 tis. případů dočasné pracovní neschopnosti**. Meziročně došlo k poklesu o 51,7 tis. případů. **Ženy** nahlásily 709,5 tisíc neschopenek, zatímco **muži** 566,8 tisíc.
- Pro nemoc bylo nahlášeno 1 168,7 tis. nových případů pracovní neschopnosti, pro ostatní úrazy 84,7 tis. nových případů a pro pracovní úraz 22,7 tis. nových případů.
- Celkově strávili pojištěnci v 1. pol. 2024 v **pracovní neschopnosti 41 466 tis. dnů**, což je meziročně o 949 tis. dnů méně.
- **Průměrná délka trvání pracovní neschopnosti** byla 32,5 dne v 1. pol. 2024. **Ženy** strávily v pracovní neschopnosti v průměru na 1 případ 32 dne, muži 33,2 dne.
- Nejdelší průměrná doba pracovní neschopnosti byla v sekci Zemědělství, lesnictví, rybářství (46,8 dnů), Stavebnictví (45,5 dnů) a Ubytování, stravování a pohostinství (41,5 dnů). Nejkratší byla naopak v Informačních a komunikačních činnostech (19,1) a ve Vzdělávání (20,7).
- Během 1. pol. 2024 v České republice kvůli dočasné pracovní neschopnosti **denně na pracovištích chybělo 227,8 tis. nemocensky pojištěných osob**, což je oproti předchozímu roku o 6,5 tis. osob méně.
- Celkem 45 % ukončených případů pracovní neschopnosti bylo v 1. pol. 2024 spojeno s diagnózou **nemoci dýchací soustavy**. V průměru trvaly 12 dnů na jeden případ. **Nemoci pohybové soustavy** způsobily 16 % ukončených pracovních neschopností s průměrnou délkou přibližně 2 měsíce.
- Za 1. pol. 2024 bylo pojištěncům vyplaceno **nemocenské ve výši 17,9 mld. Kč**. Meziročně výdaje vzrostly o 903 mil. Kč. Výdaje na nemocenské v přepočtu na jednoho pojištěnce činily 3 461 Kč.
- V 1. pol. 2024 byl počet pracovních úrazů s **pracovní neschopností delší než 3 dny** celkem 22 100, z toho bylo 14 352 případů zaznamenáno u mužů. Celkem bylo za sledované období evidováno 33 smrtelných pracovních úrazů, z toho 32 u mužů.

